

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Tos/26/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8724010141
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8724010141.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a JUDr. Gabriely Dubovej, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29.10.2025, v trestnej veci proti odsúdenému A. B. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/9/2024 zo dňa 05.08.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku z r u š u j e napadnuté uznesenie.

Podľa § 52 ods. 1 Tr. zákona v y s l o v u j e, že odsúdený A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom D. XXXX/XX, C., sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/9/2024 zo dňa 26.2.2024 n e o s v e d č i l a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov, výkon ktorého mu bol pôvodne podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnástich) mesiacov, v y k o n á .

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 52 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 419 ods. 1 Tr. poriadku vyslovil, že ods. A. B. sa v skúšobnej dobe podmiennečne odloženého výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom, ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/9/2024 zo dňa 26.2.2024, právoplatným 26.2.2024, osvedčil, a že sa podľa § 52 ods. 4 Tr. zákona na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal prokurátor sťažnosť, ktorú následne aj bližšie písomne odôvodnil. Uviedol, že sa nestotožňuje so záverom konajúceho súdu, ktorý priestupky spáchané odsúdeným počas skúšobnej doby podmiennečne odloženého výkonu trestu odňatia slobody neposúdil ako okolnosti, pre ktoré by bolo potrebné vysloviť, že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil a tým pádom by bolo potrebné, aby uložený podmiennečný trest vykonal. Poukázal na to, že obrana odsúdeného na verejnom zasadnutí spočívala v absolútnom popieraní samotných priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu zo dňa 02.07.2024 a dňa 08.11.2024, túto verziu podporila aj E. F., družka odsúdeného, ktorá bola zároveň poškodenou osobou v týchto priestupkových veciach, a ktorá na verejnom zasadnutí uviedla, že konania, za ktoré bol odsúdený postihnutý si vymyslela. Uvedená obrana odsúdeného, vrátane výpovede jeho družky, je podľa prokurátora v zjavnom rozpore so samotnými rozhodnutiami priestupkových orgánov, ako aj s obsahom spisových materiálov súvisiacich s týmito vecami, ktoré si konajúci súd na verejné zasadnutie zabezpečil. S poukazom na ustanovenie § 7 ods. 1 Trestného poriadku, ktoré právne upravuje spôsob, akým sa súd a OČTK vysporiadajú s otázkami, ktoré sa v priebehu trestného konania môžu objaviť, považuje sťažovateľ obranu odsúdeného za absolútne

irelevantnú, ktorá svedčí skôr o jeho reálnom postoji k problémom, ktoré si spôsobuje tým, aký spôsob života vedie. Zároveň sťažovateľ vyjadril úvahu, či takéto preukázateľné zavádzanie súdu odsúdeným, teda takýto postoj, nie je potrebné vyhodnotiť skôr v negatívnom smere pri hodnotení osoby odsúdeného. Priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, za ktoré bol odsúdený v skúšobnej dobe postihnutý, by podľa prokurátora mali byť vážnym signálom, že odsúdený nevyužil benefit, ktorý mu bol umožnený pri uložení podmieneného trestu odňatia slobody. Obidva priestupky sú násilného charakteru, spáchané úmyselnou formou zavinenia, a tak ich závažnosť je vyššia ako v prípade, ak by šlo o priestupky spáchané z nedbanlivosti, prípadne, ak by malo ísť o priestupky nenásilnej povahy. Podľa sťažovateľa u odsúdeného nemožno považovať tieto priestupky spáchané počas skúšobnej doby ani za jednorazové vybočenie z inak riadneho života, keďže sa ich dopustil opakovane. Ak osoba, ktorá ani v situácii hrozby nepodmieneného trestu odňatia slobody nie je schopná dodržiavať nastavené pravidlá spoločenského správania, svedčí to o tom, že sa nepolepšila, a teda nebol dosiahnutý cieľ, ktorý podmienené odsúdenie sleduje. Preto v takomto prípade by podľa prokurátora mal nastúpiť výkon nepodmieneného trestu odňatia slobody. Zdôrazňuje pritom, že samotná skúšobná doba určená rozsudkom okresného súdu bola len 18 mesiacov, teda pomerne krátka doba, počas ktorej mal odsúdený viesť riadny život. Vedenie riadneho života znamená správanie v súlade s právnym poriadkom, bez páchania správnych deliktov alebo trestných činov. A contrario, ak odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného trestu odňatia slobody spáchal správne delikty alebo spáchal trestný čin, podľa sťažovateľa existuje dôvod na vyvodenie záveru, že odsúdený nevedol riadny život, a teda sa v skúšobnej dobe neosvedčil. Na rozhodnutie o neosvedčení teda podľa neho nie je nevyhnutné, aby odsúdený v skúšobnej dobe páchal trestnú činnosť, postačuje, aby páchal správne delikty, najmä priestupky. Prokurátor záverom upriamil pozornosť aj na skutočnosť, že odsúdený A. B. sa dňa 2.3.2025 dopustil ďalšieho priestupku v súvislosti s vedením motorového vozidla pod vplyvom návykovej látky (THC - účinnej látky rastliny konopa), za čo bol postihnutý rozhodnutím ODI Poprad č. p. ORPZ-PP-ODI2-182/2025-P zo dňa 21.7.2025, právoplatným dňa 21.7.2025. Toto jeho ďalšie protiprávne konania je svojou povahou totožné s tým, za čo bol v minulosti odsúdený a v súvislosti s čím prebieha toto konanie. Preto po zohľadnení charakterov priestupkov, úmyselnej formy ich zavinenia, osoby odsúdeného, jeho pomerov, doterajší život a prostredie, v ktorom žije, má prokurátor za to, že došlo ku skutočnostiam nasvedčujúcich tomu, že odsúdený nevedol riadny život a nie sú splnené podmienky pre osvedčenie odsúdeného. Navrhol, aby Krajský súd v Prešove podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie a uložil Okresnému súdu Poprad, aby vo veci znova konal a rozhodol, eventuálne aby sám rozhodol vo veci a nariadil nepodmienený trest odňatia slobody.

K sťažnosti prokurátora sa odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu vyjadril tak, že v plnom rozsahu zotrváva na všetkých ich vyjadreniach a tvrdeniach, ktoré uviedli pred súdom prvej inštancie. Je toho názoru, že sťažnosť prokurátora je absolútne nedôvodná. Stotožňuje sa s napadnutým uznesením okresného súdu, ktorým konajúci súd rozhodol o jeho osvedčení sa s tým, že predmetné rozhodnutie považuje za plne zákonné. V prvom rade poukázal na tú skutočnosť, že v predmetnej veci je rozhodujúca skúšobná doba a jej dĺžka. Dňa 25.2.2025 skončila skúšobná doba podmieneného odsúdenia. Má za to, že počas skúšobnej doby viedol riadny život, dodržiaval podmienky probačného dohľadu a splnil všetky uložené obmedzenia a povinnosti. Z vykonaného dokazovania považuje za evidentné, že sa riadne dostavoval na probačný dohľad. V rámci skúšobnej doby sa opakovane podroboval toxikologickému testu s negatívnym výsledkom, čo bolo preukázané v rámci vykonaného dokazovania a potvrdené v rámci záverečnej probačnej správy. Počas skúšobnej doby sa nedopustil akéhokoľvek trestného činu. Za daných okolností poukázal na to, že žije v spoločnej domácnosti s družkou E. F., s ktorou má dvojročnú dcéru - mal. G. B., nar. XX.X.XXXX. Je zamestnaný a je žiteľom rodiny s tým, že jeho rodina a hlavne jeho dvojročná dcéra je na neho bytostne odkázaná a závislá. Poukázal na vyjadrenie svedkyne E. F., ktorá na verejnom zasadnutí uviedla, že s odsúdeným bývajú v spoločnej domácnosti s ich 2 ročnou dcérou G., je vzorným otcom, starostlivý, stará sa o nich, je žiteľom ich rodiny. Pokiaľ ide o priestupky, je to celé vymyslené, chcela mu ublížiť. Keby vedela, aký to bude mať dopad, nikdy by to neurobila. Svedkyňa tvrdila, že skutky (priestupky), ktoré sa mu kládli za vinu, nie sú pravdivé. Ohľadom priestupkov bola vypovedať na úrade, ale celé je to vymyslené. K označeniu parkovacích miest pred ich bytom svedkyňa uviedla, že auto vedľa krivo zaparkovalo, zaparkovali vedľa neho s tým, že miesto nebolo dobre označené. Bez ohľadu na uvedené skutočnosti a s poukazom na ustálenú judikatúru súdov SR je podľa odsúdeného nepochybné, že aj prípadné spáchanie priestupku počas rozhodnej doby nemusí byť prekážkou pre vyslovenie záveru na vedenie riadneho života. S poukazom na vyjadrenie družky je podľa neho nepochybné, že priestupky týkajúce sa E. F., ktoré sa mu kládli za vinu, boli zo strany družky odsúdeného účelovo vyfabulované s tým, že mu chcela ublížiť, čo

bez akýchkoľvek pochybností potvrdila aj samotná E. F.. Pokiaľ ide o nesprávne parkovanie, tak aj s poukazom na výpoveď svedkyne je podľa odsúdeného zrejme, že auto vedľa krivo zaparkovalo, zaparkovali vedľa neho s tým, že miesto nebolo ani dobre označené. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je podľa neho nepochybné, že počas plynutia skúšobnej doby viedol riadny život. Skutočnosť, že bol na základe fabulácií v skúšobnej dobe nedôvodne uznaný za vinného z priestupkov, nemožno považovať za dôvod na nariadenie výkonu trestu. Z vykonaného dokazovania je podľa neho nepochybné, že sa v skúšobnej dobe nedopustil žiadneho trestného činu a proti jeho osobe sa ani nevedie žiadne trestné stíhanie. Rovnako je nepochybné, že ani pred spáchaním predmetného trestného činu, ktorého výkon mu bol podmienene odložený s probačným dohľadom, sa nedopustil akéhokoľvek trestného činu. Navyše predmetné priestupky považuje iba za priestupky s minimálnou závažnosťou, čo má vyplývať aj z uloženej minimálnej sankcie. Aj z výpovedí E. F. bolo preukázané, že s ním stále žije v spoločnej domácnosti a spoločne vychovávajú ich maloletú dvojročnú dcéru G.. Zo správy probačnej a mediáčnej úradníčky vyplynulo, že sa pravidelne podroboval probačnému dohľadu, a bol opakovane podrobený toxikologickému testu s negatívnym výsledkom, čím splnil aj povinnosť spočívajúcu v zákaze konzumácie návykových látok. Akékoľvek nariadenie výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody by bolo pre neho tvrdým postihom, neprimerane by postihlo najmä jeho družku a jeho maloletú dcéru, s ktorými žije v spoločnej domácnosti. Vytrhnutie odsúdeného z jeho života by viedlo v konečnom dôsledku k neprimeranej penalizácii jeho rodiny a v konečnom dôsledku k samotnému rozpadu jeho rodiny, a preto nie je na mieste akákoľvek nedôvodná a nezákonná premena podmienene odloženého trestu. Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti navrhol, aby sťažnostný súd sťažnosť prokurátora proti predmetnému uzneseniu o osvedčení sa zamietol ako nedôvodnú.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie týmto výrokom napadnutého uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť je dôvodná.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie o osvedčení sa odsúdeného A. B. v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia odôvodnil v podstate tak, že odsúdený sa v skúšobnej dobe síce dopustil priestupkov, avšak išlo o priestupky menšej závažnosti. Viac je potrebné prihliadnuť na to, že odsúdený žije s družkou E. F. a ich maloletou dcérou v spoločnej domácnosti a tie sú na neho finančne odkázané. Len priestupkové previnenie tak podľa okresného súdu nesvedčí o tom, že by odsúdený v skúšobnej dobe nevedel riadny život. Preto dospel k záveru, že sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil.

S uvedeným záverom súdu prvého stupňa však nie je možné súhlasiť. Pri hodnotení života odsúdeného v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia totiž nevyhodnotil všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním.

V prvom rade je potrebné uviesť, že A. B. bol rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/9/2024 zo dňa 26.2.2024, právoplatným toho istého dňa, uznaný za vinného zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona, keď ako vodič osobného motorového vozidla prechovával omamnú látku z rastliny konopa. Za tento zločin, ako aj za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona (odsúdený rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 2T/66/2023 z 24.8.2023), mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorého výkon, za súčasného uloženia probačného dohľadu, mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na 24 mesiacov, primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Následne uznesením okresného súdu zo dňa 21.3.2024 bola ods. A. B. do skúšobnej doby podmienene odsúdenia započítaná skúšobná doba podmienene odsúdenia z rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 2T/66/2023 od 25.8.2023 do 26.2.2024. V predmetnej veci tak skúšobná doba podmienene odsúdenia uplynula dňa 25.2.2025.

Podľa § 52 ods. 1 Tr. zákona ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, dodržiaval podmienky probačného dohľadu a splnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže

súd, vzhľadom na okolnosti prípadu, ponechať probačný dohľad v platnosti, hoci odsúdený svojím konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

- a) primerane predĺžiť probačný dohľad, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu probačného dohľadu ustanoveného v § 51 ods. 2,
- b) uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo povinnosti, alebo
- c) nariadiť kontrolu uložených primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu a ak takáto kontrola nebola doposiaľ nariadená.

Pri rozhodovaní o tom, či sa podmienične odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil alebo či vykoná trest odňatia slobody, teda musí súd vždy skúmať, či podmienične odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život alebo nie, prípadne či dodržiaval podmienky probačného dohľadu a splnil uložené obmedzenia a povinnosti. Za súčasť obsahu vedenia riadneho života pritom treba považovať aj to, že podmienične odsúdený dodržiaval právny poriadok a ďalšie normy občianskej spoločnosti a nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov.

Podľa krajského súdu odsúdený v priebehu skúšobnej doby podmieničného odsúdenia nevedol riadny život. Svedčí o tom skutočnosť, že počas krátkej skúšobnej doby podmieničného odsúdenia sa dopustil až 3 priestupkov, z toho 2 úmyselnou formou zavinenia. Ani len v čase od vyhlásenia rozsudku pre zločin dňa 26.2.2024 do uplynutia skúšobnej doby dňa 25.2.2025, teda počas 12-tich mesiacov, nebol ods. A. B. ochotný dodržiavať právny poriadok, normy občianskej spoločnosti a nepáchať protiprávnu činnosť (v tomto prípade vo forme priestupkov). Už dňa 2.7.2024 fyzicky napadol svoju priateľku E. F. a vulgárne jej nadával, čím sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb.. Opakovane sa voči E. F. odsúdený dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu aj 8.11.2024, keď jej nielen vulgárne nadával, ale vyhrážal sa aj bitkou jej partnera. Napokon sa v skúšobnej dobe dňa 30.1.2025 dopustil aj priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb., keď vozidlo zaparkoval na mieste vyhradenom pre ŤZP osobu.

Pokiaľ ide o obhajobu ods. A. B., že priestupky proti občianskemu spolunažívaniu nespáchal, a že si to E. F. vymyslela, tak je z pripojených priestupkových spisov zrejmé, že za uvedené priestupky bol A. B. právoplatne uznaný za vinného na základe dokazovania vykonaného v rozkazných konaniach, pričom jeho vina bola založená nielen na výpovediach E. F., ale aj výpovediach samotného odsúdeného, svedka H. a vecných dôkazoch, ako sú SMS-správy či zvuková nahrávka. Neexistujú teda žiadne pochybnosti o spáchaní uvedených priestupkov odsúdeným.

Bagatelizovanie uvedených protiprávných konaní odsúdeným, vrátane priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, nie je možné považovať za skutočnú snahu po vedení riadneho života. Spáchanie uvedených priestupkov v skúšobnej dobe podmieničného odsúdenia nemožno u odsúdeného hodnotiť inak, než ako nevyužitie poskytnutej možnosti polepšiť sa a žiť riadnym spôsobom života, a to bez páchania protiprávnej činnosti tak, ako žije prevažná väčšina obyvateľov.

Opakované spáchanie priestupkov v priebehu krátkej skúšobnej doby, najmä úmyselných, preto neumožňuje urobiť záver o tom, že by odsúdený viedol riadny život. Odsúdený v skúšobnej dobe nevyužil možnosť, ktorá mu podmieničným odkladom výkonu trestu odňatia slobody bola daná, právne predpisy nerešpektoval a povinnosti z nich plynúce porušil. Za situácie, keď odsúdený vedel o hrozbe výkonu trestu odňatia slobody a napriek tomu povinnosti plynúce z právnych predpisov porušoval, nie je možné dospieť k inému záveru, než že jeho nápravu nie je možné dosiahnuť inak, ako výkonom trestu odňatia slobody. Podmieničný trest odňatia slobody totiž u neho nespĺnil svoj účel.

Uvedený záver o tom, že nebol dosiahnutý účel trestu, potvrdzuje aj skutočnosť, že dňa 2.3.2025, teda len pár dní po uplynutí skúšobnej doby, viedol ods. A. B. motorové vozidlo po požití návykovej látky a dopustil sa aj ďalších porušení povinností v cestnej premávke. Za uvedený priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky boli rozhodnutím OR PZ Poprad sp. zn. ORPZ-PP-ODI2-182/2025-P z 21.7.2025 uložené pokuta 300,- eur a zákaz činnosti na 12 mesiacov, pričom lustrácia o uvedenom priestupku bola súdom prvého stupňa prečítaná na verejnom zasadnutí 5.8.2025. Opäť sa teda odsúdený dopustil protiprávneho činu v súvislosti s návykovými látkami a vedením vozidla pod ich vplyvom, pre ktoré bol predtým odsúdený a uložený súhrnný trest.

Vzhľadom na uvedené ani okolnosti ohľadom družky a dieťaťa odsúdeného a jeho postavenie ako živiteľa rodiny nemohli ovplyvniť záver o tom, že odsúdený v skúšobnej dobe nevedol riadny život. Ani takéto skutočnosti neboli pre odsúdeného dostatočné na to, aby nepáchal protiprávnu činnosť tak, ako to dokáže množstvo iných odsúdených bez väčšej námahy.

Z uvedených dôvodov krajský súd jednomyseľne napadnuté uznesenie zrušil a rozhodol, že odsúdený A. B. vykoná trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorého výkon mu bol pôvodne podmiennečne odložený.

Zároveň rozhodol aj o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody tak, že ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Odsúdený totiž v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného zločinu nebol vo výkone trestu odňatia slobody [§ 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona].
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.